Ł. W. kr. 42.971/89.

Aleg. 88.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie projektu założenia publicznych składów krajowych na zboże i spirytus we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Najwyższem postanowieniem z dnia 7. stycznia 1889 otrzymała Najwyższą sankcyę uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 16. października 1888, według której Wysoki Sejm:

a) przyjął na kraj wszelkie zobowiązania potrzebne do uzyskania koncesyi na wolne składy według rozporządzeń c. k. Ministerstw handlu, stanu, sprawiedliwości, skarbu i wojny z 19. czerwca 1866 (Dz. u. p. Nr. 86), w szczególności także gwarancyę tak wobec ston składających towary, jak wobec zarządu państwa i skarbu państwowego;

b) otworzył Wydziałowi krajowemu na założenie wolnych składów na zboże i spirytus w Krakowie i we Lwowie kredyt do wysokości 400.000 zł. na rok 1888;

c) polecił Wydziałowi krajowemu, ażeby na pokrycie kredytu ad b) zaciągnął na rzecz kraju pożyczkę w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie w kwocie 400.000 zł. na $4^1/_2\%$ z obowiązkiem spłacenia tej pożyczki w ciągu lat 25, począwszy od 1. stycznia 1889 w ratach półrocznych, albo na żądanie Towarzystwa po upływie trzech pierwszych lat stosunku pożyczkowego za jednorocznem wypowiedzeniem;

d) polecił Wydziałowi krajowemu, ażeby na podstawie postanowień ad a), b) i c) postarał się jak najspieszniej o koncesye dla kraju na wolne składy na zboże i spirytus w Krakowie i we Lwowie tak, aby przedsiębiorstwa te mogły rozpocząć czynność swą z początkiem roku 1889;

e) na wypadek wejścia w życie ustawy o domach składowych, upoważnił Wydział krajowy do postarania się dla kraju o koncesye na też same wolne składy na podstawie pomienionej ustawy, tudzież do zrzeczenia się koncesyi, uzyskanej dla kraju na wolny skład we Lwowie, do odstąpienia gminie miasta Lwowa na własność gruntu wraz z budynkami i urządzeniem, przysposobionego na powyższy skład, za zwrotem wydatków poniesionych przez fundusz krajowy na to przysposobienie, tudzież do udzielenia tejże gminie na założenie wolnego

składu we Lwowie pożyczki do wysokości 200.000 zł. pod warunkami, jakie Wydział krajowy uzna za stosowne i jeżeli gmina zobowiąże się postarać o koncesyę na taki skład, dopełnić wszelkich zobowiązań z tej koncesyi wynikających i utrzymywać stale skład pod kontrolą Wydziału krajowego.

I. W wykonywaniu powyższej uchwały co do punktu b) i c), Wydział krajowy zrealizował pożyczkę w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie w kwocie 400.000 zł. spłacalną w 50 ratach półrocznych od 1. stycznia 1889 za opłatą 4$^1/_2$% odsetek z góry i kwota ta wpłynęła do funduszu krajowego, który wszelkie wydatki na składy publiczne pokrywa.

W dalszym ciągu sprawozdanie niniejsze tyczy się tylko założenia i urządzenia składów publicznych krajowych na zboże i spirytus we Lwowie, którą to sprawę poruczoną sobie miał Departament IV. O założeniu i urządzeniu składów publicznych w Krakowie, czem się Departament II. zajmuje, jest oddzielne sprawozdanie Wydziału krajowego.

II. W dalszym ciągu starań około założenia publicznych składów krajowych we Lwowie, Wydział krajowy, jak to w sprawozdaniu z 26. września 1888 l. 40.868 Wysokiemu Sejmowi doniósł, mając już wówczas zapewnione nabycie na ten cel realności księcia Kaliksta Ponińskiego, położonej obok dworców kolei Czerniowieckiej i Karola Ludwika przy ulicy Grodeckiej we Lwowie, ostatecznie zawarł z księciem kontrakt z 3. sierpnia 1889, z mocy którego za cenę umówioną w sumie 95.000 zł. nabyty został na własność funduszu krajowego grunt w przestrzeni 3 morgów 1050 sąż. kw. wraz z budynkiem murowanym dwupiątrowym na magazyn zbożowy i lokal administracyjny i względem intabulacyi realności tej na fundusz krajowy jako właściciela poczyniono już potrzebne kroki.

Alegat 1. Jak załączony plan sytuacyjny ·/. uwidocznia, grunt przedzielony jest gościńcem Grodeckim na dwie części. Część po stronie dworców kolejowych obejmuje realność pod l. konskr. 845$^2/_4$ o przestrzeni 2600 sąż. kw. z parcelami gruntowemi l. 4257 i 4263/1 i parcelą budowlaną l. 3786, na której powyższy magazyn zbożowy się znajduje. Część zaś po drugiej stronie gościńca położona, składa się z realności pod l. konskr. 572$^2/_4$ o przestrzeni 3250 sąż. kw. i obejmowała pierwotne parcele gruntowe l. 3804/2, 3808/1 i 3801/1.

Z powodu jednak powyższego przedzielenia gruntów tych gościńcem, wszedł Wydział krajowy w rokowania z dyrekcyą dóbr państwowych o zamianę części gruntu realności za gościńcem pod l. konskr. 572$^2/_4$ na realność skarbową pod l. konskr. 560$^2/_4$ w przestrzeni 1600 sąż. kw., graniczącą z realnością pod l. konskr. 845$^2/_4$ po stronie dworców kolejowych.

Wskutek tych rokowań odstąpiła dyrekcya dóbr państw. realność tę, obejmującą parcelę gruntową l. 4263/2 funduszowi krajowemu, a natomiast odstąpił Wydział krajowy skarbowi państwa z realności pod l. k. 572 $^2/_4$ parcele gruntowe l. 3804/2, 3808/1 i część parceli gruntowej l. 3801/1 w ogólnej przestrzeni 2.200 sąż. kw.

Z powodu równoczesnej regulacyi ulic mamy zamiar odstąpić miastu z realności tej część od gościńca na linię regulacyjną i część na utworzoną nową ulicę od wschodu tak, iż z realności tej pozostałaby dla funduszu krajowego tylko część od południa z parceli l. 3801/1 w przestrzeni 288 sąż. kw. z frontem 9 s. b. do ulicy nowej.

Własność funduszu krajowego powstała wskutek komasacyi i regulacyi powyższych realności oznaczona jest na planie (oryginalnym) sytuacyjnym kolorem niebieskim.

(Plan oryginalny w kancelaryi sejmowej).

Pozostaje tylko do nadmienienia, iż dla projektowanego przez Towarzystwo kolei żelaznej Lwów-Bełzec (Tomaszów) tramwaju parowego we Lwowie część realności powyższej pod l. kons. 560 $^2/_4$ i 845 $^2/_4$ na rzecz tegoż Towarzystwa wskutek orzeczenia c. k. Namiestnictwa z 7. lipca 1889 l. 45464 została wywłaszczoną, a odcięty torem tramwajowym skrawek przez Towarzystwo pomienione według tegoż oświadczenia ma być nabytym; wskutek czego część tych realności w przestrzeni około 622 sąż. kw. odpadnie, jak to w planie sytuacyjnym na parcelach 4257, 4263/1 i 4263/2 literami a b c d e f g h i k oznaczono.

III. Co się tyczy zabudowań na publiczne składy krajowe we Lwowie potrzebnych, budynek nabyty od ks. Ponińskiego Nr. d. 845²/₄ przeznaczony jest na magazyn zbożowy. Budynek ten murowany dwupiętrowy, którego długość z przybudowaniami parterowemi po obu końcach tegoż w suterenie i parterze 65·50 mtr. b., I. i II. piątra zaś 51 mtr. b., a szerokość 15·30 mtr. wynosi, objęty od ks. Ponińskiego co do korpuszu głównego w stanie średnim, co do bocznych przybudowań zaś w tanie bardziej zniszczonym, wyrestaurowany został co do robót murarskich, blacharskich i ciesielskich, tudzież robót ziemnych w celu połączenia torów magazynowych z dworcami kolejowymi w zarządzie własnym według projektu i pod kierownictwem głównem inżyniera p. Stanisława Chrząszczewskiego.

W szczególności mury wewnętrzne zostały wyprawione i 3-krotnie wybielone, przepierzenia z desek na I. piętrze rozebrane, wszystkie podłogi tak w parterze jak na pierwszem i drugiem piętrze po części nowo sporządzone, po części zaszparowane i lamperye nowe drewniane z bankeizami sporządzone, okna niektóre odnowione, inne ponaprawiane, oszklone i osadzone, drzwi główne i suterenowe boczne, oraz parterowe wzdłuż peronów dopasowane i zaszparowane; schody w ubikacych mieszkalnych i podesta drewniana naprawione i należycie sporządzone.

W ubikacyach parterowych przybudowań po obu bokach budynku głównego na dział manipulacyjny przerobionych odnowiowo powały, drzwi, okna, ganki i schody. Wreszcie dach z żelaznej blachy nad całym budynkiem ponaprawiano i polakierowano, tudzież nowe rynwy z blachy cynkowej sporządzono i peron w całej długości budynku urządzono, jako też uregulowanie dojazdów podjęto.

Pozostaje jeszcze naprawa tynków i murów na zewnątrz budynków, która dopiero z wiosną roku przyszłego może być wykonaną, a dalej roboty murarskie w suterenach, gdzie urządzenia maszynowe staną i w końcu całe urządzenie maszynowe.

Co do tego urządzenia projekt takowego sporządzony został przez inżyniera Chrząszczewskiego i na tej podstawie zawarty został kontrakt z fabryką G. Luthra w Brunszwigu z 2. września 1889 do l. 37.841 o dostawę maszyn w terminie do 10. listopada 1889 za wynagrodzeniem w sumie 12.797 zł.; z Towarzystwem dessauskiem zaś umowa z 18. sierpnia 1889 l. 35.990 o dostarczenie motoru gazowego z rurociągami od ulicy Grodeckiej do 20. października 1889 za cenę ryczałtową 5.200 zł.

Cała maszynerya składa się z motoru gazowego jednocylindrowego o sile 12 koni, z jednego kompletnego elewatora, czterech kompletnych transportowych pasów, dwóch wag automatycznych zbożowych i dwóch aspiracyjnych maszyn do czyszczenia zboża, wszystko o działalności po 10 ton, czyli 10.000 kilogramów twardego zboża na godzinę; wreszcie kolei żelaznej i dwóch wózków do wysypu zboża.

Rozmieszczenie tych maszyn wykonane zostanie według projektu przedłożonego przez inżyniera Chrząszczewskiego.

Na dział manipulacyjny przerobiono oba przybudowania boczne, z których jedno zawiera dwie izby z kuchnią, a drugie trzy izby.

Ze względu jednak, tak na niedostateczność powyższego magazynu ogólnej objętości 2000 ton, jakoteż na szczupłość lokalów manipulacyjnych, na umieszczenie dyrekcyi, kasyera, buchaltera, korespondenta, magazyniera i służby, a ewentualnie i personalu kontroli skarbowej, sądzi Wydział krajowy, że gdyby objętość składów publicznych doprowadzoną być miała do 5000 ton, należałoby w najbliższym czasie obok istniejącego wybudować nowy magazyn zbożowy i osobny dom administracyjny jak to w szkicu czerwonym kolorem odznaczono, co wszakże wymagałoby nowego wkładu 120.000 do 150.000 zł.

Na skład spirytusu wybudowano na gruncie od skarbu państwu nabytym pod nr. konskr. $560^{2}/_{4}$ obok magazynu zbożowego budynek nowy murowany w długości 40 mtr., a szerokości 16 mtr.

Budowę tę uskutecznili w r. b. przedsiębiorcy Ludwik Radwański i Klemens Ilgner na mocy kontraktu z 4. września 1888 do L. 38.166 za wynagrodzeniem w kwocie ogólnej 22.290 zł. 12 ct. w. a.

Budowa wykonana należycie według planów i kosztorysu oraz pod kierownictwem inżyniera Stanisława Chrząszczewskiego i urządzenie mechaniczne składu tego jako magazynu spirytusowego równie już uskutecznionem zostało przez fabrykę maszyn H. Pauksсha z Landsbergu za wynagrodzeniem w sumie 29.645 zł. w. a.

Budynek ten wewnątrz przedzielony jest ścianą murowaną na dwa oddziały:

a) część właściwa magazynu, w której ustawiono 4 rezerwoary żelazne po 150.000 litrów i 4 po 100.000 litrów, razem 1,000.000 litrów (10.000 hektolitrów) na podmurowaniu i tragarzach.

Wszystkie rezerwoary zaopatrzone są w podwójne wentyle, rurociągi, kurki i t. p.

b) część manipulacyjna, w której są umieszczone: aparat mierniczy z rezerwoarem na 22.000 litrów dla spirytusu importowego i rezerwoar na 12.000 litrów dla spirytusu eksportowego. Nadto umieszczone są dwie pompy systemu Guttmana, z których może każda w przeciągu jednej godziny wyrzucić 14 do 15.000 litrów spirytusu.

Całe wewnętrzne to urządzenie zostało przez komisyę złożoną z fachowych członków szczegółowo wypróbowane i zbadane. Na zewnątrz tego budynku wmurowano peron kolejowy i urządzono podest drewniany dla beczek dostawianych zwykłemi furami. Cały budynek kryty jest blachą cynkową.

Do zupełnego wykończenia należy przeprowadzić tor kolejowy i wymierzenie naczyń przez rząd cymentniczy, poczem może być oddany do użytku publicznego.

Co się tyczy połączenia magazynów zbożowego i spirytusowego z torami kolejowemi we Lwowie, w tym względzie porozumiał się Wydział krajowy tak z dyrekcyą kolei Karola Ludwika jakoteż z dyrekcyą kolei państwowych i na podstawie planu przez dyrekcyę kolei Karola Ludwika przedstawionego, na który się Wydział krajowy zgodził, wykonanem ma być połączenie to, jak w planie sytuacyjnym uwidocznione, przez dyrekcyę kolei Karola Ludwika w najkrótszym czasie na rachunek funduszu kolejowego. Również zarządzono wymierzenie i ocymentowanie naczyń mierniczych i kufy eksportowej.

IV. Dotychczasowe koszta poniesione w sprawie założenia publicznych składów krajowych we Lwowie przedstawiają się jak następuje:

LW. kr.			
	Ks. Poniński Kalikst, cena kupna realności l. $845^{3}/_{4}$ we Lwowie:		
29.623/88	I. rata należytości	50.000·— zł.	
39.067/88	II. „ „	45.000·— „	
	razem . .	95.000·— zł.	
	od tego zwrot nadebranych czynszów . . .	244·79 „	94.755·21 zł.
5.882/89	Dr. Bieliński, za ułożenie umowy w sprawie kupna realności od ks. Ponińskiego . . .		6·10 „
19.013/89	Bank rolniczy we Lwowie za dawne niewykonane projekta na składy i podróż p. Elsnera za granicę		600·— „
24.954/89	Magistrat we Lwowie, zaliczka na uregulowanie placów i roboty ziemne oraz oparkanienie realności		2.000·— „
	do przeniesienia .		97.361·31 zł.

L.W. kr.			
	z przeniesienia .		97.361·31 zł.
33.297/89	Baranowski Teofil, zaliczka na koszta robocizny przy budowie składów we Lwowie . . .		2.000·— „
39.068/89	Baranowski Teofil, jak wyżej		2.000·— „
	Radwański i Spółka za budowę magazynu spirytus.:		
52.365/88	I. rata	8.775·62 zł.	
2.144/89	II. rata	9.507·83 „	
27.094/89	III. rata (reszta)	4.756·67 „	23.040·12 „
	H. Pauksch w Landsbergu, za dostarczone rezerwoary we Lwowie:		
7.571/89	I. rata	14.822·50 zł.	
27.093/89	II. rata	14.822·50 „	29.645·— „
	Koszta podróży i dyety: a) Chrząszczewskiego Stan.		
38.159/88	1) połowa ze 127 zł. 28 ct.	63·64 zł.	
51.048/88	2) „ z 203 „ 21 „	101·60½ „	
27.756/88	3) cała należytość	256·30 „	
9.142/88	4) „ „	293·04 „	
	razem .	714·58½ „	
11.680/89	b) rozmaite koszta; połowa z 829 zł. 80 ct. .	414·90 „	1.129·48½ „
22.046/89	Zinkiewicz, za dostawę wody do próby rezerwoarów		300·— „
26.841/89	Maryniak Bogdan za próby w magaz. spiryt. .		88·— „
30.228/89	Baranowski Teofil, remuneracya . . .		40·— „
	razem .		155.603·91½ „
	Do tego:		
11.781/89	Porta, telegramy z rachunku Dra Grotta — połowa z 68 zł. 01 ct.		34·—½ „
	razem .		155.637·92 zł.

nie licząc w to przypadających jeszcze należytości za dostawienie maszyn, jak to wyżej nadmieniono, fabryce Luthra 12.800 zł. i Towarzystwu dessauskiemu 5.200 zł.

Nadto pokryte być mają jeszcze dalsze wydatki na sprawienie inwentarza dla magazynu zbożowego: jak worki, sąsieki, wózki ręczne i t. p., niemniej na oświetlenie elektryczne magazynu zbożowego i założenie torów kolejowych dla połączenia magazynów z dworcami kolejowymi, wreszcie konieczne koszta na niezbędne rozszerzenie lokalu przeznaczonego dla administracyi.

V. W sprawie odstąpienia składów publicznych we Lwowie gminie miasta Lwowa, odniósł się Wydział krajowy jeszcze wskutek pierwotnej uchwały Wysokiego Sejmu z 20. stycznia 1888, jak to w sprawozdaniu zeszłorocznem doniesiono do Reprezentacyi miejskiej z zapytaniem, czy i w jakich warunkach do objęcia składów tych byłaby skłonną; nie otrzymawszy jednak wówczas żadnej odpowiedzi, wszedł Wydział krajowy wskutek powołanej na wstępie uchwały Wysokiego Sejmu z pemienioną Reprezentacyą w ponowne rokowania i pismem z 14. czerwca 1889 l. 25.322 podał jej ze swej strony objęte alegatem punkta przedugodne, ułożone Alegat 2.
wedle wskazówek powyższej uchwały, na podstawie których w powyższym względzie ostateczny układ mógłby być zawarty.

Nie otrzymawszy wszakże do dnia 17. września 1889 odpowiedzi Reprezentacyi miejskiej w powyższym względzie i nie mogąc dłużej na propozycye tejże wyczekiwać, uznał Wydział krajowy uchwałą z 17. września 1889 l. 33.017 rokowania z gminą miasta Lwowa na razie za zerwane i postanowił na teraz otworzyć składy publiczne prowizorycznie w zarządzie

własnym, w którym to celu w dalszem wykonaniu uchwały Wysokiego Sejmu z 16. paździer-
Alegat 3. nika 1888 wniósł jak załączony odpis, podanie do c. k. Ministerstwa handlu o udzielenie koncesyi na utrzymywanie składów publicznych dla kraju, dołączając regulamin, jaki już dla składów publicznych w Krakowie wygotowano, i wymieniając w podaniu tem jako swego reprezentanta członka Wydziału krajowego Dra Józefa Wereszczyńskiego.

Alegat 4. Otrzymawszy przedtem jeszcze załączoną tu w odpisie odpowiedź rządową na rezolucyę Wysokiego Sejmu z 16. października 1888 w sprawie wyjednania u zarządów kolei żelaznych prawa reekspedycyi dla publicznych składów krajowych, odniósł się Wydział krajowy w tym względzie tak do jeneralnej dyrekcyi c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika i c. k. jeneralnej dyrekcyi austryackich kolei państwowych, jakoteż do dotyczących dyrekcyj ruchu.

Następnie wskutek uchwały z 8. października 1889 l. 39.401 zamianował Wydział krajowy p. Ksawerego Porcerego prowizorycznie dyrektorem składów publicznych we Lwowie z płacą 2.500 zł. i dodatkiem 500 zł. na fiakra, czyniąc wszakże systemizowanie tej posady zawisłem od decyzyi Wysokiego Sejmu.

Mimo powyższych kroków Wydział krajowy nie zaniechał jednak dalszych rokowań z Reprezentacyą gminy miasta Lwowa i na pismo prezydenta z 3. października 1889 l. 32.133, w którem tenże zawiadomił Wydział krajowy o ustanowieniu specyalnej komisyi pod swojem przewodnictwem dla rozpatrzenia sprawy objęcia składów publicznych na własność gminy, oznajmił w odpowiedzi swej z 8. października 1889 l. 43.034, iż nie uważając podanych ze swej strony Reprezentacyi gminy miasta Lwowa punktów przedugodowych za ostateczne, skłonnym jest do wszelkich ustępstw, dających się pogodzić z interesami kraju i gotów jest każdej chwili na podstawie propozycyi Reprezentacyi gminy miasta Lwowa przystąpić do dalszych rokowań i ostatecznego zawarcia układu.

Skoro jednakże koncesya ministeryalna nadejdzie, przystąpi Wydział krajowy do otwarcia składów publicznych bez względu na dalszy tok rokowań z gminą miasta Lwowa.

Przedstawiając Wysokiemu Sejmowi powyższy stan rzeczy, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy sprawozdanie niniejsze przyjąć do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 19. października 1889.

Marszałek krajowy:
Tarnowski w. r.

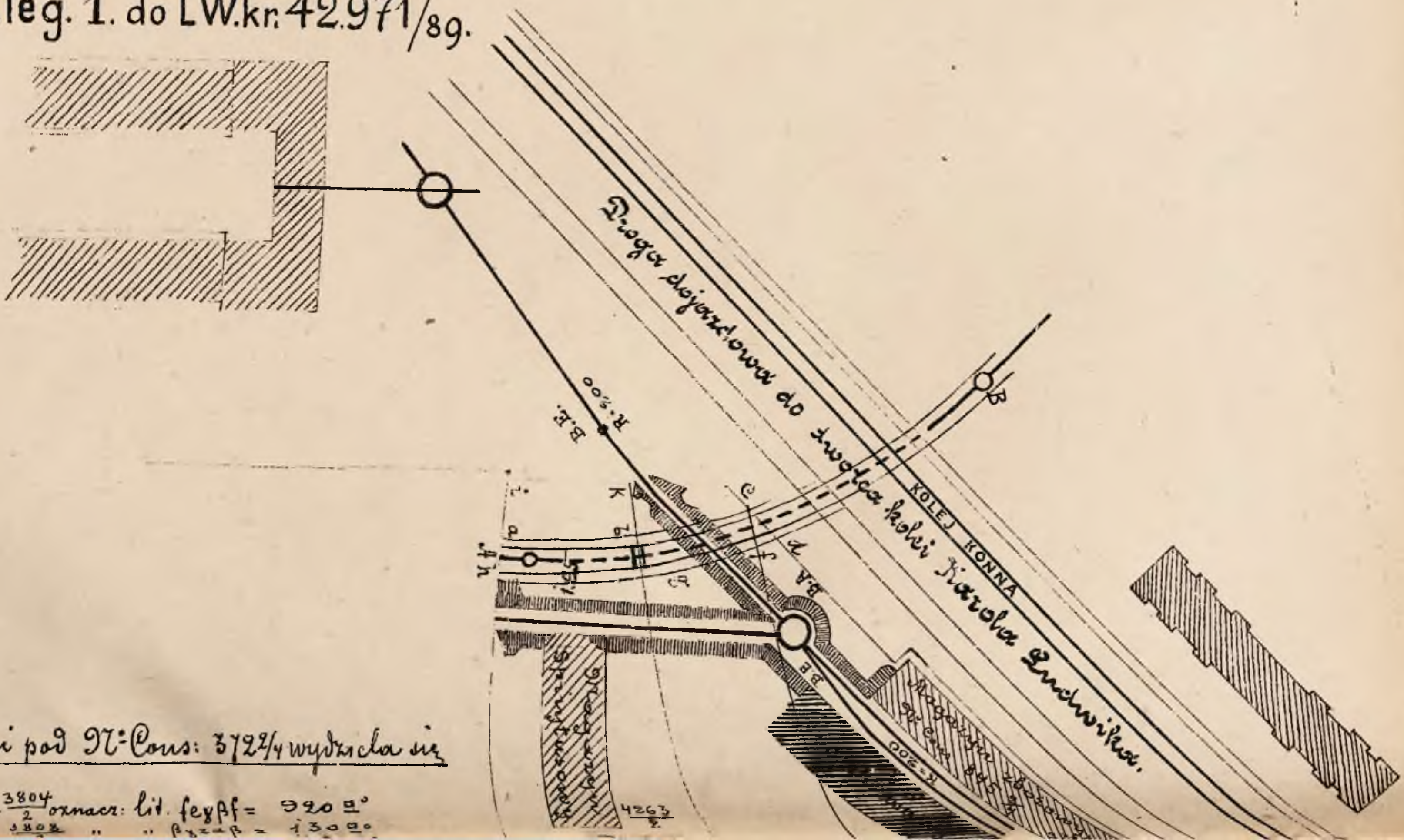
Sprawozdawca:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Plan sytuacyjny.

realności pod Nr Cons 572 2/4. 824 2/4. 841 2/4.

560 2/4 i 845 2/4.

Aleg. 1. do LW.kr. 42.971/89.

Z realności pod Nr Cons: 572 2/4 wydziela się

1) 1) Część parc $\frac{3804}{2}$ oznacz: lit. fexβf = 920 □°

3) " " " $\frac{3801}{1}$ " " azyxa = 1150□°
Razem = 2200□°

B) Z realności pod Nr Cons. 572 2/4 wydziela się:
4) Część parc. $\frac{3801}{1}$ oznaczona lit: x y w v x = 288□°

C) Z realności pod Nr Cons 572 2/4 wydzielono do realności pod Nr Cons 824 2/4. [3739]
5) Część parc: $\frac{3801}{1}$ oznaczona lit: v w t u v = 192□°

D) Z realności pod Nr Cons. 572 2/4 wydzielono do nowootworzonej ulicy. —
6) Część: parc $\frac{3804}{2}$ oznacz: lit: e d g h j g e = 228□°
7) " " $\frac{3808}{1}$ " " g j l z g = 23□°
8) " " $\frac{3801}{1}$ " " z l u t w y z = 278□°
Razem = 529□°

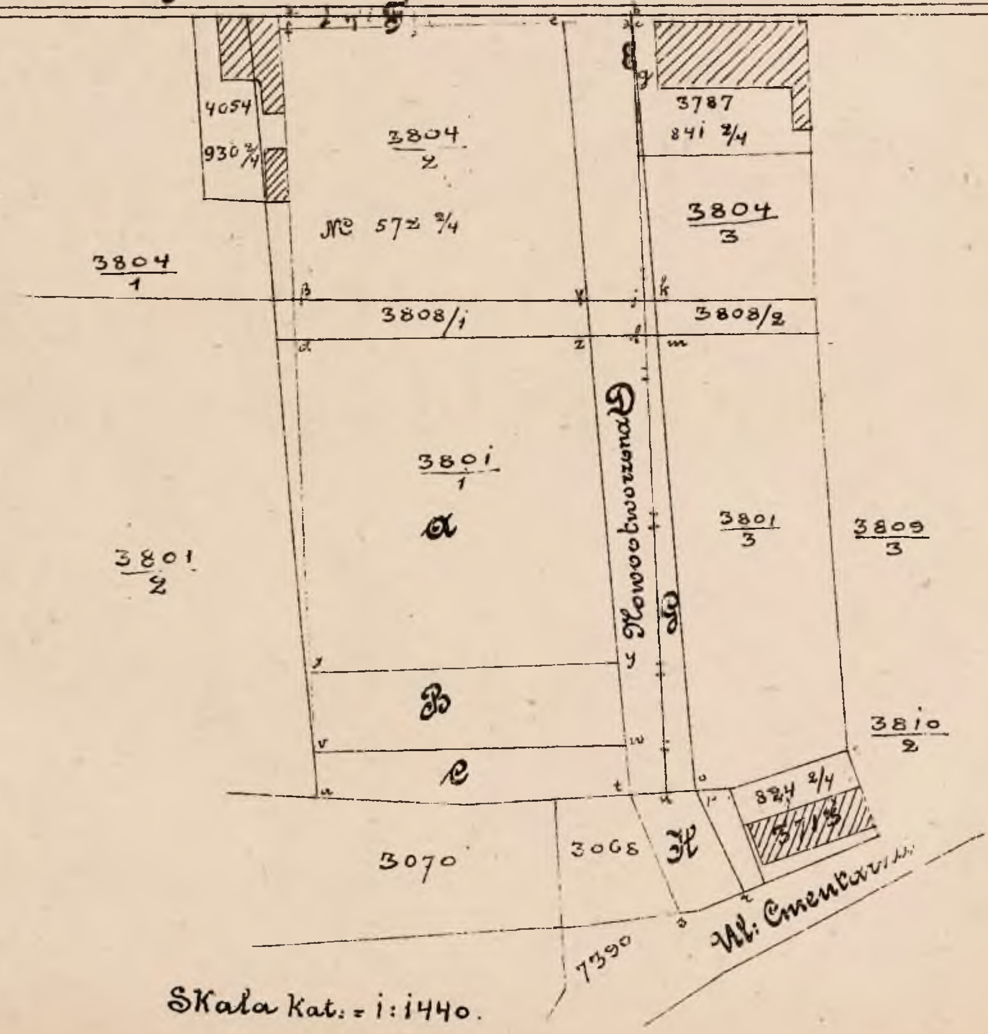
E) Z realności pod Nr Cons: 572 2/4 wydzielono do realności pod Nr Cons: 841 2/4
9) Część parc: grunt: $\frac{3804}{2}$ oznacz lit: d c g d = 2□°

F) Z realności pod Nr Cons: 572 2/4 wydzielono do ulicy Grodeckiej. —
10) Część parc. $\frac{3804}{2}$ oznacz: lit: a f e d c b a = 40□°

G) Z realności pod Nr Cons: 841 2/4 wydzielono do nowootworzonej ulicy. —
1) Część parc: pod l. 3787 ozn: lit: g h i g = 1□°
2) " " grunt $\frac{3804}{2}$ " " h i k j h = 14□°
3) " " " 3808/2 " " j k m l j = 4□°
4) " " " 3801/3 " " l m o p n l = 110□°
Razem = 129□°

H). Z realności pod Nr Cons 824 2/4 wydziela się do nowootworzonej ulicy.
1) Część parc: grunt 3068 oznaczona lit: t u p r s t . . . . . = 93□°

Wymiary długości.
af = 0.5°
fx = 69.9°
xv = 8.5°
vu = 4.9°
vw = 32.9°
tw = 4.5°
wy = 9.0°
ye = 69.9°
ed = 7.5°
fc = 30.3°

Skala Kat: = 1:1440.

Punkta przedugodne

do układu zawrzeć się mającego pomiędzy Wydziałem krajowym, działającym imieniem kraju Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem a Reprezentacyą gminy król. stoł. miasta Lwowa w sprawie urządzenia i utrzymania publicznych domów składowych we Lwowie.

Punkt I.

Wydział krajowy imieniem kraju Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem odstępuje gminie miasta Lwowa, na własność grunt wraz z budynkami i urządzeniem przysposobionemi na publiczne składy zboża i spirytusu we Lwowie, a to za zwrotem ze strony rzeczonej gminy wszystkich wydatków poniesionych przez fundusz krajowy na zakupno i przysposobienie pomienionych składów publicznych.

Punkt II.

Wydział krajowy obwiązuje się udzielić gminie miasta Lwowa $4^{1}/_{2}\,^{0}/_{0}$ową pożyczkę aż do wysokości sumy 200.000 zł., zwrotną w ciągu lat 25, począwszy od 1. stycznia 1890 roku w ratach półrocznych. Z pożyczki tej, która służyć ma wyłącznie jako kapitał zakładowy gminy miasta Lwowa, na urządzenie i przysposobienie wolnych składów publicznych zboża i spirytusu we Lwowie potrąconą będzie przy wypłacie przedewszystkiem kwota wydana na ten cel przez Wydział krajowy.

Punkt III.

Gmina miasta Lwowa obowiązuje się wolne składy publiczne na zboże i spirytus we Lwowie utrzymywać stale, raz na zawsze, a to umiejętnie, racyonalnie i ściśle podług instrukcyj, wydawanych na podstawie zdania fachowej komisyi, która będzie ustanowioną dla nadzoru składów pomienionych. Gmina miasta Lwowa obowiązaną jest przedewszystkiem urządzić magazyny zbożowe na 5000 ton czyli 500 wagonów i magazyny spirytusowe na 10.000 hektolitrów. Terminy oddania na użytek publiczny tychże magazynów ustanawia się jak następuje:

a) do 1. października b. r. otworzy magazyn zbożowy na 600 ton czyli 6000 ctn. m. (60 wagonów) i magazyn spirytusowy na 10.000 hektolitrów;

b) najdalej do 1. września 1890 roku postawi, urządzi i otworzy nowy magazyn na zboże do objętości 3000 ton czyli 30.000 ctn. m.;

c) magazyn zbożowy na pozostałą resztę 1.400 ton otworzy gmina w miarę potrzeby w przeciągu jednego roku, od dnia, w którym magistrat gminy miasta Lwowa otrzyma odnośne żądanie Wydziału krajowego.

Magazyny te mają posiadać wszelkie potrzebne maszyny do czyszczenia i t. d., motor gazowy do manipulacyi magazynowej, w ogólności mają być wyposażone we wszelkie przyrządy wymagane dziś w podobnych składach, a jako praktyczne i potrzebne przez fachową komisyę nadzorczą uznane.

W magazynach powyższych ma się także znajdować odpowiednie pomieszczenie biur.

Punkt IV.

Gdyby oznaczone wyżej magazyny na zboże, jako też magazyny na spirytus okazały się w przyszłości za szczupłe, obowiązaną będzie gmina miasta Lwowa postawić i urządzić dalsze magazyny w miarę odnośnych potrzeb rolnictwa, przemysłu i handlu. O potrzebach tych orzeka fachowa komisya nadzorcza na przedstawienie dyrektora składów, a decyduje ostatecznie Wydział krajowy.

Punkt V.

Publiczne składy na zboże i spirytus mają być otworzone dla użytku publicznego najpóźniej do 1. października b. r. i w tym celu winna gmina miasta Lwowa, postarać się natychmiast o koncesyę rządową, w myśl przepisów ustawy państwowej z dnia 28. kwietnia b. r. Nr. 64 Dz. p. p. o urządzeniu publicznych domów składowych.

Nie mniej też obowiązuje się gmina miasta Lwowa poczynić jak najrychlej odpowiedne kroki w celu uzyskania u dotyczących zarządów kolejowych prawa reekspedycyi dla powyższych składów i w razie bezskuteczności odnośnych rokowań, udać się natychmiast do c. k. Ministerstwa handlu o wydanie orzeczenia w myśl §. 42. powołanej wyżej ustawy państwowej.

Punkt VI.

Wszystkie wydatki na urządzenie, przysposobienie i rozszerzenie publicznych składów zbożowych i spirytusowych we Lwowie, o ile takowe nie zostaną pokryte z pożyczki 200.000 złotych, udzielonej gminie przez Wydział krajowy (Punkt II.), niemniej też z odrębnych funduszów, które na ten cel utworzone zostaną, obowiązuje się gmina miasta Lwowa opędzać bądź z własnych funduszów za odpowiedniem oprocentowaniem i amortyzacyą, bądź też z pożyczek, które jej na ten cel będą przez kraj udzielone.

Punkt VII.

Wszystkie wydatki administracyjne połączone z utrzymywaniem publicznych składów na zboże i spirytus we Lwowie, dalej koszta ubezpieczenia budynków i urządzeń składowych, tudzież wydatki na oprocentowanie i umorzenie kapitału zakładowego, opędzane być mają ze zwyczajnych dochodów tychże składów. O ileby jednak dochody te w pewnym roku były niewystarczające, służyć ma na pokrycie niedoboru w pierwszym rzędzie pozostający do dyspozycyi fundusz rezerwowy, tworzyć się mający z czystego dochodu, uzyskanego w latach pomyślnych po pokryciu wszystkich kosztów administracyi, amortyzacyi i t. d. W braku funduszu rezerwowego pokryty będzie niedobór, który roczny bilans wykaże, subwencyami gminy miasta Lwowa i kraju Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, a mianowicie w ten sposób, że gmina pokryje ze swych własnych funduszów $^1/_3$ część, kraj zaś $^2/_3$ części niedoboru, przyczem jednak subwencya przypadająca na fundusz krajowy, nie może przenosić w jednym roku kwoty 10.500 zł. Niedobór dalszy obowiązuje się gmina miasta Lwowa pokryć z własnych funduszów.

Punkt VIII.

Subwencya krajowa o ile się pokaże potrzebną, wypłacaną będzie od dnia oddania składów zbożowych i spirytusowych do użytku publicznego aż po koniec roku 1912. Na przyszłość po roku 1912 obowiązuje się gmina miasta Lwowa pokrywać wszystkie niedobory z funduszów własnych.

Punkt IX.

Do kosztów utrzymywania publicznych składów na zboże i spirytus należą także wydatki na fundusz odnowienia tworzyć się mający z odpisów podług skali następującej:

a) 5% od włożonego kapitału na amortyzacyę maszyn parowych i transmisyi;

b) 2% od włożonego kapitału na amortyzacyę rezerwoarów i żelaznych części składowych;

c) i 5% na amortyzacyę budynków.

Fundusz odnowienia powstały z powyższych odpisów, który również jak fundusz rezerwowy (Punkt VII.) jest funduszem samoistnym, ma być odrębnie administrowany i fruktyfikowany, a służyć winien tylko na uzupełnienie braków powstałych w przedmiotach odnośnych skutkiem naturalnego tychże użycia.

Skoro wysokość tego funduszu dosięgnie kwoty użytej w ciągu pierwszych lat 5ciu na nabycie i przysposobienie składów zbożowych i spirytusowych, zaprzestać należy dalszych odpisów na rzecz tegoż funduszu.

Punkt X.

Wydział krajowy wykonywa naczelny nadzór nad całą administracyą publicznych składów na zboże i spirytus we Lwowie, tudzież nad ich funduszami i w tym celu może żądać tak od gminy miasta Lwowa, jakoteż od bezpośredniego zarządu tychże składów wszelkich wyjaśnień, może wysyłać delegatów swoich, którzy mają prawo wszystkie księgi i dokumenta badać, oraz szkontro magazynów i kasy przedsiębrać. Kontrolę składów przedsiębierze Wydział krajowy bądź przez dwóch członków fachowej komisyi nadzorczej, bądź przez jednego do tej kontroli przez Wydział krajowy wyznaczonego delegata.

Punkt XI.

Wydziałowi krajowemu służy prawo zatwierdzenia etatu urzędników i służby składów zbożowych i spirytusowych, oraz sprawdzania i zatwierdzania rocznych preliminarzy dochodów i wydatków połączonych z utrzymywaniem pomienionych składów. Plany i kosztorysy wszystkich robót i budowli potrzebnych do urządzenia lub rozszerzenia składów, mają być przedkładane Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia, a to przed ich wykonaniem.

Punkt XII.

Wydział krajowy sprawdza wszelkie rachunki odnoszące się do urządzenia i utrzymywania składów i administrowania odrębnych funduszów (Punkt VII, IX i XX), niemniej też zatwierdza bilanse roczne po zbadaniu ich przez fachową komisyę nadzorczą, której udzielone być mają również do wydania opinii wszystkie plany i kosztorysy magazynów oraz ich urządzeń.

Punkt XIII.

Regulamin i wszelkie instrukcye dla składów zbożowych i spirytusowych, niemniej też instrukcye dla urzędników i sług wydawane będą przez prezydenta miasta na podstawie opinii fachowej komisyi nadzorczej oraz dyrektora składów i zatwierdzane być mają przez Wydział krajowy.

Punkt XIV.

Wydziałowi krajowemu służy prawo żądania zmian w urządzeniu publicznych składów zbożowych i spirytusowych, niemniej też w wydanym dla tych składów regulaminie, w instrukcyach, w etacie urzędników i sług, w personalu, w taryfach, w sposobie prowadzenia manipulacyi i w ogólności całej aeministracyi.

Do odnośnego żądania Wydziału krajowego, opartego na zdaniu fachowej komisyi nadzorczej, obowiązaną jest gmina miasta Lwowa zastosować się bezwzględnie.

Punkt XV.

Taryfy składowego i manipulacyi zatwierdza Wydział krajowy. Każda zmiana w taryfie ma być na 30 dni przed wejściem w życie ogłoszoną w gazecie urzędowej.

Punkt XVI.

Gmina miasta Lwowa obowiązuje się czynić wszelkie ułatwienia i ulgi stronom w podatkach konsumcyjnych.

Punkt XVII.

Gmina miasta Lwowa dołoży starań, by przez pierwszych 25 lat składy wolne były od podatku zarobkowego i od podatków komunalnych.

Punkt XVIII.

Dla nadzoru publicznych składów zbożowych i spirytusowych ustanowi Wydział krajowy za zgodą Reprezentacyi miasta Lwowa fachową komisyę nadzorczą, złożoną z trzech członków i tyluż ich zastępców a mianowanych z pośród reprezentantów rolnictwa i handlu za porozumieniem z odnośnemi korporacyami t. j. Towarzystwem gospodarczem i Izbą handlową we Lwowie. Instrukcye dla tej komisyi wyda Wydział krajowy.

Punkt XIX.

Dyrektora zakładów zbożowych i spirytusowych mianuje na przedstawienie fachowej komisyi nadzorczej prezydent miasta Lwowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Innych urzędników mianuje prezydent miasta Lwowa na przedstawienie dyrektora składów i po wysłuchaniu zdania fachowej komisyi nadzorczej. Przyjmowanie i oddalanie służby należy do zakresu działania dyrektora składów.

Punkt XX.

Urzędnicy i słudzy publicznych składów zbożowych i spirytusowych, co do emerytury, pensyj dla ich wdów i zaopatrzenia ich sierot używają praw przysługujących stałym urzędnikom

gminy miasta Lwowa. Dopóki z odpowiednich zasiłków i funduszu rezerwowego (Punkt VII), wyznaczyć się mających nie zostanie utworzony osobny fundusz emerytalny dla urzędników i sług składów publicznych, wszelkie emerytury, pensye i zaopatrzenia pokrywane będą z dochodów bieżących tychże składów.

Punkt XXI.

Jeżeliby gmina miasta Lwowa nie dopełniła zobowiązań przyjętych niniejszym układem lub zarząd publicznych składów zbożowych i spirytusowych prowadzony był bądź wbrew instrukcyom przez Wydział krajowy zatwierdzonym, bądź ze szkodą produkcyi i handlu, lub z narażeniem funduszu krajowego na nieusprawiedliwione straty, natenczas przysługiwać będzie Wydziałowi krajowemu prawo objęcia na czas nieograniczony rzeczonych składów zbożowych i spirytusowych w bezpośredni zarząd na rachunek gminy, przyczem wszelkie inne zobowiązania gminy i kraju niniejszym układem objęte, pozostają w mocy. W takim razie przechodzą pod bezpośredni zarząd Wydziału krajowego także odrębne fundusze należące do składów pomienionych.

Punkt XXII.

Decyzyi Wydziału krajowego, co do objęcia powyższych składów w bezpośredni zarząd opartej na zdaniu fachowej komisyi nadzorczej, obowiązaną jest gmina miasta Lwowa poddać się bezwarunkowo.

Punkt XXIII.

Gdydy publiczne składy zboża i spirytusu we Lwowie po roku 1912 z jakichkolwiek przyczyn, uznanych za dostateczne przez Reprezentacyę kraju lub władzę ją zastępującą, nie mogły być nadal utrzymywane z pożytkiem dla produkcyi i handlu, natenczas dalsze utrzymywanie tych składów ma być zaniechane. W takim razie gmina miasta Lwowa pozostaje właścicielką gruntów i realności, oraz całego inwentarza do składów tych należącego. Natomiast obowiązaną jest gmina miasta Lwowa wypłacić krajowi Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem kwotę równającą się połowie wartości tychże przedmiotów oszacowanych przez znawców w sposób prawem przepisany. W razie zaniechania publicznych składów zbożowych i spirytusowych mają być także w równych częściach rozdzielone pomiędzy gminy i kraj fundusz rezerwowy i fundusz odnowienia a to bez względu na to czy zaniechanie to nastąpiłoby po r. 1912 czy też kiedykolwiek przed tym czasem.

Punkt XXIV.

Wszelkie spory pomiędzy Wydziałem krajowym a gminą miasta Lwowa z powodu niniejszego układu wyniknąć mogące, rozstrzygać będzie sąd polubowny, składać się mający z trzech członków, z których jednego wybiera Wydział krajowy, jednego gmina a trzeciego jako superarbitra wybierają dwaj pierwsi.

W razie gdyby na wezwanie Wydziału krajowego gmina miasta Lwowa w przeciągu dni 60 z przysługującego jej prawa wyboru jednego członka sądu polubownego nie zrobiła użytku, albo o wyborze tym w powyższym terminie Wydziału krajowego nie zawiadomiła, wyznaczy Wydział krajowy także i tego członka sądu polubownego, którego gmina miała wybrać.

Gdyby pomienieni arbitrowie na wybór superarbitra zgodzić się nie mogli, wyznaczy tegoż Sejm krajowy.

W ten sposób złożony sąd polubowny ma prawo oznaczyć porządek, w którym strony mają być przesłuchane i cały spór przeprowadzony a odnośne postanowienia procedury cywilnej ani dla tego sądu ani dla stron nie mają mocy obowiązującej.

Wyrok przez sąd polubowny wydany jest stanowczy, gdyż obydwie strony układ niniejszy zawierające, obowiązują się temuż wyrokowi poddać, i zrzekają się prawa wnoszenia od tego wyroku jakiegokolwiek odwołania.

Alegat 3. do sprawozdania Wydziału krajowego L. W. kr. 42971/89.

Odpis

pisma Wydziału krajowego z dnia 17. września 1889 L. 33017 do Wys. c. k. Ministerstwa handlu w Wiedniu.

Hohes k. k. Handels-Ministerium!

Der galizische Landtag hat in der Sitzung vom 16. October 1888 folgenden Beschluss gefasst: „Indem der Landtag seinen Beschluss vom 20. Jänner 1888, betreffend die zu errichtenden öffentlichen Landeslagerhäuser und Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau und Lemberg zurückzieht:

a) übernimmt derselbe im Namen des Landes Galizien alle jene Verpflichtungen, welche zur Erlangung einer Concession auf Freilager, laut den Verordnungen des k. k. Handels-Staats-Justiz- und Kriegs-Ministeriums vom 19. Juni 1866 (R. G. B. Nr. 86) nothwendig sind, speciell auch die Gerantie sowohl gegenüber den die Produkte einlagernden Parteien als auch gegenüber der Staatverwaltung und dem Staatsschatze;

b) bewilligt dem Landesausschusse zum Zwecke der Errichtung der Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau und Lemberg einen Credit für das Jahr 1888 bis zur Höhe von 400.000 fl. ö. W.;

c) beauftragt den Landesausschuss behufs Deckung dieses Credits ad b) bei der Gegenseitigen Versicherungsgesellschaft in Krakau für das Land eine $4\frac{1}{2}\%$ Anleihe von 400.000 fl. ö. W. zu kontrahiren mit der Verpflichtung der Amortisation dieser Anleiche binnen 25 Jahren, vom 1. Jänner 1889 angefangen, in halbjährigen Ratenzahlungen oder auf Verlangen der Gesellschaft nach Ablauf der drei ersten Jahre des Anleiheverhältnisses bei einjähriger Kündigung;

d) beauftragt den Landesausschus auf Grund der Beschlüsse unter a) b) und c) für das Land Galizien baldmöglichst die Concession auf Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau und Lemberg zu erwerben, damit diese Unternehmungen mit Anfang des Jahres 1889 ins Leben treten können;

e) ermächtigt den Landesausschuss für den Fall, als ein Gesetz betreffend die öffentlichen Lagerhäuser in Wirksamkeit treten sollte, die Concessionen auf Freilager auf Grund des neuen Gesetzes zu erwerben.“

In Ausführung des obigen Landtagsbeschlusses hat der gefertigte Landesausschuss das in Lemberg bereits bestehende dem Fürsten Calixt Poniński eigene an dem Bahnhofe der ehemaligen k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn gelegene Getreide-Magazin angekauft, in der Nähe desselben auf dem von der k. k. Domänen-Verwaltung erworbenen Grundstücke ein Spiritus Magazin aufgebaut und beide Magazine zur Errichtung eines mit einem „Freilager“ verbundenen „öffentlichen Lagerhauses“ zweckmässig eingerichtet.

Der gefertigte Landesausschuss erlaubt sich demnach an das hohe k. k. Handels-Ministerium das Ansuchen zu stellen dem gefertigten Landesausschusse, als Vortreter des galizischen Landesfondes zur Eröffnung eines „öffentliches Lagerhauses“ verbunden mit einem „öffentlichen Freilager“ in Lemberg auf Grund des Gesetzes vom 28. April 1889, betreffend die Errichtung und den Betrieb öffentlicher Lagerhäuser eine Concession zu ertheilen.

Zum Vertreter des eigenberechtigten Galizischen Landesfondes im Sinne des §. 3. Punkt 1. des Gesetzes vom 28. April 1889 hat der gefertigte Landesausschuss den Herrn Dr. Josef Ritter von Wereszczyński, Mitglied des Landesausschusses bestellt und ernannt.

Das galizische öffentliche Landeslagerhaus, verbunden mit einem öffentlichen Freilager in Lemberg wurde, wie bereits oben angedeutet auf eigenen, von der k. k. Domänen Verwaltung und dem Fürst Calixt Poniński angekauften, nach Nordosten an die Zufahrtsstrasse zum Bahnhofe der Carl- Ludwig Bahn, nach Westen an den Bahnhof der Lemberg Czernowitz-Jassy Eisenbahn, nach Süden am die Stadtgasse „Grodecka“ angrenzenden Grundstücken errichtet und besteht derzeit, wie Beilage aus einem Getreide Magazine und einem Spiritusmagazin.

Beide Magazine werden in der nächsten Zeit durch entsprechend angelegte Bahngeleise mit den Bahnhöfen der k. k. priv. gal. Carl-Ludwig Bahn und der k. k. priv. Lemberg-Czernowitzer-Jassy Bahn im Einvernehmen mit den betreffenden Bahnverwaltungen direct verbunden werden.

Das öffentliche Landeslagerhaus, verbunden mit einem Freilager in Lemberg ist bestimmt zur Einlagerung:

1. von jeder Art in und ausländischen, sowohl zollpflichtigen als auch Transito-Getreides, Hülsenfrüchten, Oelsaamen und Sämereien,

2. von steuerpflichtigen d. i. zum Consum im Inlande und steuerfreien zum Export bestimmten Spiritus,

3. von Getreideprodukten und Spiritus, welche zum Consum in die Stadt eingeführt auch der städtischen Verzehrungssteuer unterliegen würden.

Der gefertigte Landesausschus legt gleichzeitig das durch das zitirte Gesetz vom 28. April 1889 (§. 3. Punkt 3.) zur Erreichung einer Concession geforderte Reglement für das öffentliche Landeslagerhaus und das mit demselben verbundene öffentliche Freilager in Lemberg einem hohen k. k. Handels Ministerium zur geneigten Prüfung und Genehmigung im Anschlusse vor, und erlaubt sich hiebei zu bemerken, dass dieses Reglement nach den im §. 9. des citirten Gesetzes v. 28. April 1889 enthaltenen Andeutungen und strenge nach den Anforderungen dieses Gesetzes ausgearbeitet worden ist.

Bei Feststellung der Bedingungen als auch des Gebührentarifs für die Benützung der öffentlichen Lagerhäuser, hat der gefertigte Landes-Ausschuss den leitenden Grundsatz festgehalten, dass die öffentlichen Landes-Lagerhäuser kein Erwerbsunternehmen, sondern eine gemeinnützliche das öffentliche wohl-fördernde Institution seien, dass somit diese Institution keinen Erwerbsgewinn abwerfen, vielmehr nur die Verzinsung des in das Unternehmen eingelegten Kapitals und die jährlichen Verwaltungskosten decken soll.

Da über den Termin der Eröffnung der öffentlichen Landes-Lagerhäuser allseitig angefragt wird, und bereits zahlreiche directe Anmeldungen zur Einlagerung von Getreide und Spiritus vorliegen, da es somit sowohl im Interesse der Landwirthschaft als auch des Gedei-

hens der Institution der öffentlichen Lagerhäuser in Galizien liegt — diese Institution sobald als möglich den Interessenten zur Benützung zu übergeben, so ersucht der gefertigte Landesausschus das hohe k. k. Ministerium, —

Hochdasselbe geruhe die angesuchte Concessions-Ertheilung und die Genehmigung des beiliegenden Reglements sobald als möglich zustimmend erledigen.

Alegat 4. do sprawozdania Wydziału krajowego L. W. kr. 42971/89.

Odpis

odezwy Prezydyum Namiestnictwa z dnia 10. czerwca 1889 L. 6524/pr. do Wydziału krajowego we Lwowie

Na posiedzeniu z dnia 16. października 1888 r. uchwalił galicyjski Sejm krajowy dwie rezolucye w sprawie wyjednania u zarządów kolei żelaznych prawa reekspedycyi dla publicznych domów składowych.

Pierwszą z tych rezolucyj polecił Sejm Wydziałowi krajowemu, aby na właściwej drodze postarał się u zarządów kolei żelaznych o uzyskanie prawa reekspedycyi dla krajowych wolnych składów; drugą rezolucyą wezwano c. k. Rząd, ażeby w drodze ustawodawczej wyjednał dla publicznych domów składowych prawo reekspedycyi na kolejach żelaznych.

Jego Ekscelencya Pan Minister handlu oznajmił reskryptem z dnia 24. maja b. r. L. 48421 co do drugiej z wymienionych rezolucyj, że zawarte w niej zasadnicze żądanie zostało, o ile to było możliwe, uwzględnione w §. 42. ustawy o urządzania publicznych domów składowych z dnia 28. kwietnia Nr. 64. Dz. p. p., który postanawia, że jeżeli nie przyjdzie do skutku porozumienie między zarządem kolei żelaznych i przedsiębiorstwem publicznego domu składowego co do uregulowania wzajemnych stosunków, zwłaszcza względem korzystania z przyznanego domowi składowemu prawa reekspedycyi, w takim razie przysłuża decyzyą Wysokiemu c. k. Ministerstwu handlu, które przy tem zastosować ma postanowienia §. 10 lit. g rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. września 1854 r. Nr. 238 Dz. p. p.

Co do pierwszej z wymienionych rezolucyj oznajmił Jego Ekscelencya pan Minister handlu, że jest przedewszystkiem rzeczą Świetnego Wydziału krajowego poczynić odpowiedne kroki w celu uzyskania u dotyczących zarządów kolejowych prawa reekspedycyi dla wolnych składów, które kraj urządzić zamierza i że Wysokie c. k. Ministerstwo handlu dopiero wtedy powołane będzie do orzeczenia o zastosowaniu prawa reekspedycyi w myśl §. 42. ustawy o urządzaniu publicznych domów składowych, i wystawianych przez nie certyfikatów składowych, jeżeli wykazaną zostanie bezskuteczność kroków poczynionych przez Świetny Wydział krajowy we wskazanym powyżej kierunku.

O tem mam zaszczyt zawiadomić Świetny Wydział krajowy odnośnie do szacownej odezwy z dnia 16. października 1888 L. 735.
